

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1176/2020
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из села ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Зоран Георгиев адвокат из ..., против туженог „Хеба“ АД Бујановац, кога заступа пуномоћник Драган Антић адвокат из ..., ради уплате премије за добровољно пензијско осигурање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1820/16 од 19.07.2016. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1820/16 од 19.07.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1820/16 од 19.07.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 336/15 од 12.04.2016. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца АА којим је тражио да се обавезе тужена да му уплати премије за добровољно пензијско осигурање код „Дунав“ Друштво за управљање добровољним пензијским фондом АД из Београда у износу од 46.500,00 динара, за период од 01.03.2006. године до 06.02.2009. године, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да уплати премију за добровољно пензијско осигурање код „Дунав“ Друштво за управљање добровољним пензијским фондом АД из Београда у корист ВВ у износу од 96.000,00 динара, за период од 01.03.2006. године до 04.02.2009. године. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да уплати премије за добровољно пензијско осигурање код „Дунав“ Друштво за управљање добровољним пензијским фондом АД из Београда, у корист тужиоца ББ у износу од 97.500,00 динара, за период од 01.03.2006. године до 19.02.2009. године. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцима надокнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 155.580,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1820/16 од 19.07.2016. године одбијене су као неосноване жалбе тужене и тужиоца АА и потврђена је пресуда Основног суда у Бујановцу П1 336/15 од 11.04.2016. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку, а ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити првна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. У нижестепеним пресудама изражен је правни став да тужиоци као запослени код туженог имају право да захтевају од туженог да у корист тужилаца уплати доспеле премије за добровољно пензијско осигурање за спорни период, која уплата ће се извршити по основу уговора које је тужени закључио са осигуравачем, као и по основу Појединачног колективног уговора. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађене су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем нижестепених судова и ревизијског суда у примени овог правног института, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права, односно у складу су са правним ставом Врховног касационог суда заузетим на седници Грађанског одељења од 07.06.2019. године, због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији туженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се има ценити према члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате доприноса за добровољно пензијско осигурање поднета је суду дана 24.09.2012. године, а вредност предмета спора означена у тужби износи 100.000,00 динара. У овом спору из радног односа која се односи на потраживање у новцу, у коме вредност предмета спора, одређена посебно за сваког од тужилаца као формалних супарничара из члана 205. став 1. тачка 1. ЗПП-а, не прелази износ од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

Са изнетих разлога на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић